

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 79Ek/628/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118353777
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118353777.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica, v exekučnom konaní oprávneného: CRN4 s.r.o., IČO: 51 322 170, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o. so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému 1): I. R. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom M. 1, XXX XX M., a povinnému 2): I. F. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. S. XXXX/XX, XXX XX U., o vymoženie 1.452,53 eura s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 13. 03. 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 13. 03. 2019 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 13. 03. 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, podaného prostredníctvom zástupcu, doručeného súdu dňa 19.10.2018 sa začalo proti povinnému 1) a povinnému 2) (ďalej len ako „povinní“) exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe oprávneným predloženého exekučného titulu, ktorým je Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/98/2018 zo dňa 03. 07. 2018, vydaný Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorý nadobudol podľa na ňom vyznačenej doložky vykonateľnosť dňa 13.07.2018.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 13. 03. 2019 súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol, keď dospel k záveru, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný z dôvodu neplatného uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a teda nedostatku právomoci rozhodcovského súdu konať o podanej žalobe.

3. Proti uzneseniu podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým názorom, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky v nespotebiteľských veciach, čo odôvodňoval pripojenými rozhodnutiami súdov a mal za to, že rozhodca mal právomoc vydať vo veci rozhodcovský rozsudok, čo podľa jeho názoru nie je exekučný súd oprávnený spochybňovať. Navrhol preto sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušiť.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

6. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

7. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nepovažuje oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok za vykonateľný exekučný titul. V podrobnostiach odkazuje na sťažnosťou napadnuté uznesenie a dôvody uvedené v jeho odôvodnení.

8. Oprávnenie rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania (stranami sporu) sa zakladá rozhodcovskou zmluvou (doložkou). Ak exekučný súd skúma platnosť rozhodcovskej doložky, preskúmava formálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu, teda či exekučný titul vydal orgán na to oprávnený rovnako, ako by to skúmal v prípade iných exekučných titulov uvedených v § 45 Exekučného poriadku. Predpokladom zákonného vedenia exekúcie je existencia rozhodnutia (exekučného titulu) vykonateľného tak po materiálnej, ako aj po formálnej stránke. Ak bolo rozhodnutie vydané orgánom na to nepríslušným, takéto rozhodnutie je nulitným aktom, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň, akoby neexistoval (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009). Predpokladom existencie právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) vec prejednať a rozhodnúť je platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Exekučný súd má, v zmysle § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, povinnosť zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom, a teda, okrem iného aj to, či je exekučný titul podľa § 45 Exekučného poriadku vykonateľný. Súd pri tomto zisťovaní posudzuje nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 135/2012 zo dňa 05. 12. 2012).

9. Rozhodca odvodzoval svoju právomoc rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinnými od, cit.: „Právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha rozhodovať o tejto žalobe o náhradu škodu voči štatutárom spoločnosti ETOP - TRADING, a.s. „v konkurze“ je odôvodnená zo Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti KOVOBEL, a.s. platných v čase vzniku pohľadávky. V tomto dokumente v či. XV. bola dohodnutá rozhodcovská doložka. Takáto žaloba je v súlade aj s § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Žalovaná náhrada škody pochádza v priamej súvislosti so Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti KOVOBEL, a.s. platných v čase vzniku pohľadávky, v ktorých I.. R. B. a I.. F. C. ako štatutári spoločnosti ETOP - TRADING, a.s. „v konkurze“ pristúpili k rozhodcovskej doložke. Tým, že túto rozhodcovskú doložku akceptovali, sú priamo zodpovední v zmysle § 194 Obchodného zákonníka ako členovia predstavenstva za Škodu, ktorú spôsobili v súvislosti so záväzkom spoločnosti, ktorý pokrývala rozhodcovská doložka. V takomto špecifickom prípade vznikla rozhodcovská doložka priamo aj medzi žalobcom a žalovanými podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. Keďže náhrada škody vznikla priamo v súvislosti s dodaním tovaru, ktorého súčasťou sú VOP s rozhodcovskou doložkou, je logické, že aj spor o náhradu škody bude riešiť rozhodcovský súd. Podľa § 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní je rozhodcovská zmluva platná pre riešenie sporov medzi stranami, ktoré vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu. Žaloba o náhradu škody voči štatutárovi spoločnosti je aplikovateľná ako vznik iného právneho vzťahu v zmysle výkladu arbitrability rozhodcovského súdu platného od 1.1.2015.“. Povinný 1) ani povinný 2) ako fyzické osoby konajúce vo svojom vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť nijakým spôsobom neboli v zmluvnom vzťahu s oprávneným, ani jeho právnym predchodcom, keď v zmluvnom vzťahu konali ako členovia predstavenstva akciovej spoločnosti (štatutárny orgán), teda v mene právnickej osoby, ktorú úkony členov jej predstavenstva aj zaväzovali. Povinný 1) a povinný 2) nie sú právnymi nástupcami právnickej osoby, ktorá bola účastníkom právneho vzťahu s právnym predchodcom oprávneného, ani oprávneným. Preto sa na nich nevzťahuje rozhodcovská doložka citovaná rozhodcom v odôvodnení rozhodcovského rozhodnutia. Za inú zmenu v osobe dlžníka nemožno považovať, s poukazom na § 194 Obchodného zákonníka, štatutárny orgán dlžníka, titulom zodpovednosti za spôsobenú škodu. Je potrebné zdôrazniť, že v takom prípade veriteľ uplatňuje nárok spoločnosti na náhradu škody voči predstavenstvu. Teda za splnenia základných zákonných predpokladov v zmysle § 194 Obchodného zákonníka (a predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nimi) mohol oprávnený ako právny nástupca veriteľa žalobou uplatňovať nárok na

náhradu škody voči členom predstavenstva vo svojom vlastnom mene a na vlastný účet, avšak kvantitatívne obmedzenej vo výške svojej pohľadávky s príslušenstvom. Súd si tiež dovoľuje podotknúť, že ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči členom predstavenstva správca konkurznej podstaty a nie veriteľ. Za inú zmenu v osobe dlžníka, tak ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 2 ZoRK nemožno považovať zodpovednostný vzťah členov predstavenstva voči spoločnosti v ktorej vykonávajú funkciu štatutárneho orgánu, nakoľko tu ide o iné subjekty zodpovednostného vzťahu, ale aj o iný obsah záväzku (náhrada škody). Na uvedenom nič nemení ani to, že veriteľ (oprávnený, resp. jeho právny predchodca) môže uvedený nárok na náhradu škody uplatňovať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

10. K poukazu oprávneného na na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 ECdo/7/2013, súd uvádza, že sa týkalo posudzovania platnosti rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľskej veci, pričom len okrajovo uviedol rozdiely, ktoré sú v nesporebiteľských rozhodcovských konaniach. Navyše v tomto rozhodnutí nespochybnil ani nepopieral iné svoje rozhodnutie (sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 - R 46/2012), ktoré sa priamo zaoberalo existenciou rozhodcovskej zmluvy (doložky) a jednotlivými písomnými formami jej uzavretia, pričom nerozhodoval túto vec z hľadísk spotrebiteľského práva. Rovnako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 11/2010 sa týka spotrebiteľského rozhodcovského konania, pričom z neho vôbec nevyplýva, že by exekučný súd nemal preskúmať právomoc orgánu (rozhodcovského súdu) na konanie a vydanie exekučného titulu.

11. K poukazu oprávneného na rozhodovaciu prax okresného súdu súd uvádza, že ide o poukaz nenáležitý vzhľadom na skutočnosť, že nejde o ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít a ide o rozhodnutia vydané vyššími súdnymi úradníkmi. Taktiež rozhodnutia súdov, nie sú uznané za formálne pramene práva, nakoľko v súdnom spore ide vždy o individuálne posúdenie skutkového stavu, ktorý súd právne posudzuje. Poukaz na individuálne súdne rozhodnutie považuje súd za nenáležité aj s prihliadnutím na čl. 2 ods. 3 CSP podľa ktorého je dôležité predovšetkým dôkladné a presvedčivé odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít a nie povýšenie rozhodnutí súdov na formálny prameň práva. Za ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít považuje súd predovšetkým rozhodnutia publikované v zbierke rozhodnutí a stanovísk, ktoré vyjadruje vyššiu mieru akceptácie uvedeného rozhodnutia a jeho záverov sudcami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Jedno z takých je aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, zverejnené v zbierke pod číslom, R 46/2012, ktorého závery potvrdzujú možnosť a povinnosť exekučného súdu preskúmať právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť spor, ktorého výsledkom je rozhodnutie rozhodcovského súdu, ktoré je predložené exekučnému súdu ako exekučný titul. Taktiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13. 09. 2018 vydané v skutkovo obdobnej veci potvrdzuje správnosť záverov exekučného súdu v sťažnosťou napadnutom uznesení.

12. K tvrdeniam oprávneného, že exekučný súd nemá právomoc posudzovať exekučný titul súd uvádza, že exekučný súd je oprávnený pri každom exekučnom titule skúmať jeho formálnu a materiálnu vykonateľnosť, pričom formálnou stránkou vykonateľnosti je aj skúmanie, či exekučný titul vydal orgán na to oprávnený. Pokiaľ exekučný súd preskúma platnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky) preskúma formálnu stránku vykonateľnosti oprávneným predloženého exekučného titulu. Preskúmanie formálnej a materiálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom je prijímané bez výhrad aj rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky: č.k. III. ÚS 86/2010-19 zo dňa 18.02.2010; č. k. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09. 12. 2010; č.k. III. ÚS 125/2011-17 zo dňa 29.03.2011; č.k. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. 11. 2011; č.k. I. ÚS 379/2012-19 zo dňa 22.08.2012 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997; 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22. 04. 2009; sp. zn. 5 Cdo 109/2010 zo dňa 13. 09. 2010; sp. zn. 4 Cdo 11/2011 zo dňa 23. 06. 2011; 1 MCdo 15/2012 zo dňa 22.05.2013.

13. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 79Ek/628/2018 zo dňa 13. 03. 2019 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že rozhodca nemal právomoc na vydanie exekučného titulu, keď nebola preukázaná písomná forma rozhodcovskej zmluvy/doložky, následkom čoho je oprávneným predložený exekučný titul nevykonateľný, a preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie.

14. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).